Dingsdag, 1 January 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

NIEUWJAARS-WENSCH.

Op deez' dag uit ieder wenschen,
Kort, welmeenend, of vol zwier;
VREDE en HEIL zij alle menschen,
Dit wenscht VLISSINGS COURANTIER.
God wil NEERLANDS VADER zegnen,
Die voor 's Rijks belangen waakt!
Doe de voorspoed bij ons regnen,
Die een Volk gelukkig maakt.
VLISSINGS welvaart moog' verhoogen!
HOLLANDS VLAG toon', wijd en zijd,
d'Uitslag van 't eendragtig pogen,
Waar zij hare banen spreidt.
Als het hart verdienste huldigt
In een wensch, of kunstloos lied,
't Galmt dan, wat het is verschuldigd,
En vergeet den ED'LEN niet,
Die, als 't Hoofd der Waterhelden,
Hier het Krijgsgezag beheert,
Moge God zijn deugd vergelden,
Die zijn menschenmin waardeert! —
Zie Uw loflijk werk bekroonen,
ACHTBAAR HOOFD der Burgerij!
Moge ons heil Uw' zorgen loonen;
Dat Uw doel gezegend zij!
Ja, wij blijven op U bouwen;
Eeren Uwe Burgerdeugd;
Onze erkentnis, ons vertrouwen,
Schenke Uw' grijsheid rust en vreugd!
Dat Gods Almagt U behoede,
Die 't Bestuur eendragtig schraagt!
Dat Uw werk, en raad ten goede,
't Zegel Zijner wijsheid draagt!
Liefde en eerbied zij GODS TOLKEN
Toegekent, uit hart en mond,
GODSVEREERING, 't heil der volken,
Zetel' steeds op Neêrlands grond!
Onze Zeemagt roept de wondren,
Van DE RUITERS eeuw in 't licht,
Doe, langs 's werelds stroomen dondren
HOLLANDS ZEEROEM, eer en pligt.
Zij, de roem der waterscharen,
Waken trouw voor 't vlottend slijk,
RUITERS geest troone op de baren,
Naast de schim van JAN VAN SPEIJK!
Dappren, die het erf der Vadren,
Bij uw vanen trouw bewaakt,
Moogt ge een Lauwren-oogst vergadren,
Als ORANJE 't VOORWAARTS slaakt!
BURGERS! deze naam zoo waardig,
Trouw in voorspoed, ramp en leed,
Die voor VORST en LAND, volvaardig!
Bloed en goud steeds houdt gereed!
Zegen ruste op al uw pogen,
Hechte steunsels van den troon!
Handelsbloei sterke uw vermogen,
Vrede en voorspoed zij uw loon!
Gij, die om geen voorrang bedelt,
Niets dan handelsvrijheid vraagt,
Door verdienste U zelf veredelt,
En de kunsten onderschraagt;
VLISSINGERS! geniet Gods gaven,
Welvaart heersch' bij elken stand!
Want uw doel is dat der braven,
't Heil van VORST en VADERLAND!

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 31 *December*. Het heeft Z. M. de Koning behaagd, den opperstuurman bij de coloniale marine, *H. B. Kasch*, te benoemen tot broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw, en zulks ter zake van het door hem gehouden manmoedig en braaf gedrag bij en na de stranding, in het verleden jaar, op de Lucipara-klip, van Zr. Ms. stoomschip *Willem I*, waarop hij destijds als 2^e^ stuurman diende.

— De bevolking der Kolonien van Weldadigheid beliep, op 1 November 1838, een getal van 8218 zielen.

— Te Woerden zijn, naar wij vernemen, 7 personen, waarbij 2 meisjes, een militair van het garnizoen en 4 andere jongelieden, door het ijs gevallen en verdronken.

— Onder de vele ongelukken, welke het ijsvermaak jaarlijks oplevert, behoort, dat Utrecht, buiten de Tolsteegpoort, een meisje oud 20 jaren, achterover met het hoofd op het ijs is gevallen, en dadelijk dood was. De val heeft waarschijnlijk de hersenen zoodanig geschokt, dat zulks den dood ten gevolge had.

— Van Dordrecht schrijft men den 26 dezer: De rivier voor deze stad en naar boven is geheel toegevrozen; maar het ijs is nog zwak, en tot heden heeft men aan het veer op Zwijndrecht een slop voor de overvaart open gehouden. Gisteren zag men enige weinige voetgangers en schaatsenrijders op de rivier doch dit is niet zonder gevaar, en naar men verneemt heeft reeds het zich roekeloos op het ijs te wagen, tusschen deze stad en Gorinchem, aan drie menschen het leven gekost. Naar beneden, in de Killen en het Hollands Diep, is het ijs nog drijvende.

— Uit eene opgave der te Amsterdam gevestigde Noord- en Zuid-Hollandsche Reddingmaatschappij blijkt, dat van het tijdstip harer oprigting af tot op ultimo November jongstleden, door hare zorgen een getal van niet minder dan 417 schipbreukelingen is gered, terwijl bovendien de reddingbooten herhaaldelijk in zee zijn gegaan, zonder dat echter hare hulp vereischt werd, daar zij, bij de wrakken komende, die of door de equipage verlaten vonden, of ontwaarden dat deze met eigen sloepen verlaten werden.

— Men verneemt, dat in de gepasseerde week, bij gelegenheid van het opdelven van een aardappelkuil, in eenen boomgaard, behoorende aan de zoogenaamde Hoenderwoning nabij het dorp Naaldwijk, op 94 duimdiepte in den grond gevonden zijn de geraamten van drie manspersonen, en het gebeente van eenen hond, bij elkander liggende, zonder dat men zich kan verklaren, hoe of op wat wijze deze aldaar ter plaatse zijn gekomen. Men heeft bij eene regterlijke schouwing bevonden, dat de beenderen in een volmaakt gezonden toestand waren, uitgezonderd een geraamte, waarvan de arm gebroken was. Men is zeer verlangend omtrent dit zonderlinge voorval, waar welligt eene vreesselijke misdaad achter verborgen ligt, eenige nadere bijzonderheden te vernemen.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 26 *December*. De Amerikaansche stoomboot *General Browne* is bij St. Helena verongelukt, waardoor, behalve den Kapitein en stuurman, dertig personen het leven hebben verloren.

— Volgens berigten uit Engelsch Oostindië, werden de krijgstoerustingen ijverig voortgezet, en zou de Opperbevelhebber, na den Koning van Lahore, *Runjeet-Singh*, een bezoek gegeven te hebben, eene groote revue over al de troepen houden, die voor de expeditie naar Afghanistan bestemd waren. Een corps van zesduizend man zou naar het zuiden van Perzië trekken; de laatste proclamatie van den Gouverneur-Generaal werd als eene formele oorlogsverklaring tegen dat Rijk aangemerkt; nogtans achtte men het niet onwaarschijnlijk dat de Shah zich geneigd tot eene schikking zou betoonen. Al de Engelsche oorlogschepen in Indië moesten zich te Bombay vereenigen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 26 *December*. Men zegt dat de Maarschalk *Clauzel* bij den Hertog van *Orleans* geroepen is, om over de Afrikaansche zaken te spreken. Er zou op nieuw gehandeld wezen over het bekende plan om den Hertog van *Nemours* tot onderkoning van Fransch Afrika te maken. Nog wil men dat er met Spanje onderhandeld wordt, om in de nieuwe bezittingen, door afstand of ruiling van grondgebied, eene belangrijke aanwinst voor de fransche zeemagt te verkrijgen.

— Het garnizoen van Mets schijnt aan het Fransche gouvernement grond tot bezorgdheid te hebben gegeven, althans in de vesting zal andere bezetting gelegd worden; men zegt dat in de plaats verstandhouding was aangeknoopt door eenige bewoners der Belgische grenzen; in geval van botsing zoude dus ligtelijk eenige beweging of opschudding hebben kunnen ontstaan.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 25 *December*. In een duitsch dagblad worden de redenen, waarom de Bondsvergadering onmogelijk in den afstand van Luxemburg aan Belgie kan toestemmen, nog nader uiteen gezet, en de zaak inzonderheid uit een militair oogpunt beschouwd.

» Door het ontstaan van den nieuwen Staat (zoo leest men daar onder anderen) is het strategetisch voordeel, betwelk Duitschland ten opzigte zijner grenzen, bij den tweeden parijschen vrede, op Frankrijk verworf, weder verloren gegaan; want het hertogdom Bouillon en de vestingen Philippeville en Mariënburg zijn, sedert de scheiding van Belgie en Holland, uit de handen van eene aan den Duitschen Bond verknochte Mogendheid in het bezit van een door Frankrijk beschermd Land gekomen, dat reeds door naauwe verbindtenis, en overeenkomst in constitutie en denkwijze der bewoners, van een voormuur van Duitschland in een groot buitenwerk van den magtigen naburigen Staat is herschapen, waardoor de magt van Frankrijk zijne politieke grenzen weder ver overschreden heeft.''

Hieruit wordt dan verder betoogd, dat de Duitsche Bonds-Staten nog ruim zooveel belang als Holland bij het geschil over Luxemburg hebben.

— Te Riga is de vrouw van eene der aanzienlijkste koop-

lieden, Mevrouw *Balfour*, geboren *de Barclay Tolly*, om het leven gekomen, doordien hare kleederen aan de haard in brand zijn geraakt.

BELGISCHE BERIGTEN.

De Belgen blijven als nog voortgaan troepen naar het Luxemburgsche te zenden, en rekenen daarbij op de hulp der Luxemburgsche landlieden, die door de geestelijken zijn opgeruid, en op de fransche revolutionairen, die Belgie niet willen afstaan. De *Observateur* vermeldt, dat te Metz (Frankrijk) in een groot gezelschap van revolutionairen besloten is, om de Belgen in Luxemburg te hulp te komen, indien zij mogten aangevallen worden. Niet alleen deze hulp geeft de Belgische helden zoo veel moed, maar voornamelijk, het verbod van Engeland: »*Om geen schot te mogen doen!*" Een Belgisch dagblad van 28 December deelt een uitvoerig artikel mede: *ils ne se battront pas*, (de Belgen mogen niet vechten,) en bewijst daarin, dat al hun geschreeuw (*criailleries*) slechts dient, om eenige millioenen te vermorsen en zich zelven belagchelijk te maken.

— In de Kamer der Belgische Representanten heeft de Graaf *de Merode* den 26 December voorgesteld, de Regering te magtigen om, in geval eene vreemde Mogendheid, met eene al te sterke krijgsmagt, zich van het Belgisch grondgebied wilde meester maken, en de bewoners van Limburg en Luxemburg aan een door hen gehaat juk onderwerpen, de zuidelijke grensvestingen van Belgie aan het Fransch leger in te ruimen.

Genoemde vertegenwoordiger trachtte bij deze gelegenheid te betoogen, dat de Fransche Regering wel gunstig gezind jegens Belgie was, maar dat de voorzigtigheid haar thans verbood, nu Engeland de zaak van dat land had verlaten, die goede gezindheid op eene al te krachtige en misschien ook al te kostbare wijze aan den dag te leggen. Maar het bezetten der gemelde Belgische vestingen kon, naar zijne meening, als geene oorlogsverklaring aan andere Mogendheden worden aangemerkt, evenmin als het bezetten van Ancona, dat onlangs weder ontruimd is, zonder dat tusschen de Franschen en Oostenrijkers een enkele kogel is gewisseld. Bovendien, zeide hij, zouden de Mogendheden, onderling op verschillende punten verdeeld, geen twee en dertig millioen menschen aanvallen, achter eene driedubbele rij van vestingen verschanst, van welke de door hem genoemde de eerste uitmaakten. Zij zouden inzien dat het gevaarlijk is, bevolkingen te overvallen, tot onder het geschut der vestingen van welke de julijvaan wappert, en zouden Belgie en Holland zamen een vrede laten sluiten, met de ware belangen der beide Landen overeenkomstig.

Nadat de Minister van Binnenlandsche Zaken hierop geantwoord had, dat een zoodanig voorstel, om geregeld te kunnen behandeld worden, van de Regering had moeten uitgaan, merkte de Heer *Dumortier* aan, dat tot bereiking van het bewuste doel geene nieuwe wet vereischt werd, naardien in 1831 de Regering bij eene wet was gemagtigd om, staande den geheelen duur van den oorlog, de tusschenkomst van vreemde legers in te roepen. Hierop heeft de Heer *de Merode* er in toegestemd dat aan zijn voorstel geen onmiddellijk gevolg werd gegeven, en de vergadering is tot de orde van den dag overgegaan.

De Heer *Devaux* heeft toen het rapport der Commissie overgelegd, met het onderzoek van het plan belast, om de Belgische Bank tot hervatting van hare betalingen in staat te stellen. Uit de overgelegde balans was, zeide hij, gebleken, dat de Bank, na verloop van den tijd der surcheance, al hare schuldeischers zou kunnen betalen en al hare briefjens aflossen, zonder dat het noodig zou zijn van de industriële instellingen der Bank terugbetalingen te vorderen, die haar in ongelegenheid zouden kunnen brengen. De Kamer heeft vervolgens in geheim comité over dit plan beraadslaagd en het met eenparige stemmen aangenomen.

— Men wil dat nog in den loop dezer week twintigduizend man te Beverloo en Biest zullen vereenigd zijn.

Mengelingen.

BEDVEDEREN TE ZUIVEREN.

Er zijn vele Bedveren, welke eene zoo onaangename en vunzige reuk ontwikkelen, dat het een wezenlijk ongemak is, op Peuluwen, welke met dergelijke Vederen gevuld zijn, te liggen. Ons werd reeds meermalen gevraagd: hoe men deze Vegen. Ons werd reeds meermalen gevraagd: hoe men deze Vederen reinigen en bruikbaar maken konde, hoe men oude Vederen, welke in de Peuluw vet, smerig, en, door het liggen, zamengepakt waren, hare vroegere reinheid en veerkracht konde wedergeven. De beantwoording dezer vraag is even zoo eenvoudig, als het middel, waarmede de gemelde gebreken kunnen verholpen worden. Men heeft niets meer te doen, dan de Vederen in een vat te brengen, deze in hetzelve, met zeep- en sodawater te overgieten, en door omroering met eene bark, of een ander dergelijk instrument te wasschen. Na de wassching worden de Vederen met de handen uitgedrukt, en in eene kamer, of andere geschikte plaats gedroogd, waarbij men dezelve van tijd tot tijd, omkeert en met roeden klopt. De Vederen worden hierdoor volkomen zuiver, verliezen de olie, met welke zij verontreinigd waren, en hebben zelfs in veerkracht gewonnen.

DE OP PRIJS GESTELDE BRIEF.

De Russische schrijver en dramatische dichter *Gogol*, had van den uitgever zijner werken een aanzienlijk honorarium ontvangen, hetwelk hij bestemde om, ter zijner verstrooijing, buiten 's Lands te reizen. (Thans bevindt hij zich in Rome.) Spoedig was zijn geld verteerd en had onze reiziger daarenboven nog al eenige schulden gemaakt. In deze verlegenheid schreef hij aan den gouverneur van Z. K. H. den Grootvorst Troonopvolger van Rusland, *Zulowski*, en verzocht om 7000 roebels. Deze brief was zoo echt humoristisch, dat *Zulowski* zich niet onthouden kon, denzelven eerst zijnen doorluchtigen kweekeling en daarna Z. M. den Keizer zelven voor te lezen. Nadat men genoeg om den brief gelagchen en denzelven bewonderd had, vroeg Keizer *Nicolaas* aan *Zulowski*, » hebt gij hem dat geld reeds gezonden?" » Nog niet Sire!" was het antwoord; » Wel nu, zend het hem dan voor mijne rekening, en wanneer hij nog een zoodanigen brief schrijft, zal ik hem 14000 roebels geven."

DE HONGAAR.

Uit eene zeer geloofwaardige bron hebben wij het onderstaande voorval, voor welker echtheid wij instaan, vernomen, en meenen, vele onzer lezers, met de mededeeling hiervan, geene ondienst te zullen doen.

Omstreeks vijf en twintig jaren geleden, ten tijde der gezegende omwenteling en de landing der Engelschen te Scheveningen, verscheen op deze zeeplaats, op het onverwachts een persoon, zich uitgevende voor een Hongaar, dragende een Oranjevaandel, waarin was gestikt een wit paard en een opschrift, luidende: *Koning der wereld, overwinnaar van dood, duivel en hel.* Daar ons Vaderland op dat tijdstip nog niet geheel en al zuiver was van kwaadwillige personen, was er een bevelschrift uitgevaardigd, om alle verdachte lieden aan te houden en voorloopig in verzekerde bewaring te stellen. Gemelde persoon werd dan ook door den Sergeant van de toenmaals in allerijl te Scheveningen zamengestelde burgerwacht aangehouden, en nu ontstond tusschen den onderofficier en den verdachten Hongaar, het volgende gesprek:

Sergeant. Van waar komt gij?
Hongaar. Uit Hongarijen.
Sergeant. Wat komt gij doen?
Hongaar. *Buonaparte* overwinnen.
Sergeant. Die is door anderen buiten u reeds overwonnen.
Hongaar. Ik moet hem verder overwinnen.
Sergeant. Gij matigt u een gezag aan hetwelk u niet toekomt.
Hongaar. Hoe dat?
Sergeant. Dat blijkt aan uw vaandel en hoed.
Hongaar. Wat daar in staat dat ben ik.
Sergeant. Er is maar één in de wereld geweest van wien men dat zeggen kan.
Hongaar. Ik ben het ook.
Sergeant. Neen, gij zijt maar een mensch als ik.
Hongaar. Ik ben ook zoo een Koning.
Sergeant. Welnu, indien gij dan dien Koning en overwinnaar zijt, dan kunt gij gemakkelijk mijne manschappen en mij overwinnen; beproeft het, gij zijt mijn arrestant. De gearresteerde werd naar de wachtplaats en van daar naar 's Hage overgebragt, nadat hem vaandel en hoed ontnomen was geworden. Men bespeurde dat deze persoon door een hevig *anthosiasme* opgewonden, in eenen aan krankzinnigheid grenzenden toestand verkeerde.

CHARADE.

Mijn geheel bestaat uit *drie* lettergrepen.

1. Mijn *eerste* lettergreep is de naam van een nuttig en soms lastig dier;
2. Mijn *tweede* is een nuttig, gemakkelijk, maar ook, dikwijls, lastig huismeubel;
3. Mijn *derde* is nuttig, vervelend, schadelijk, al zoo men het neemt;
4. Mijn *eerste* en *tweede* vindt men, bij onderscheidene menschen, tot dagelijksch gebruik;
5. Mijn *geheel* is iets, dat, alvorens te zijn, dat het wezen moet, wordt geklopt, gebonden, geperst, gesneden, ja, wel eens opgesloten, en toch is het, na al dit lijden, van groote waarde voor hen, die er veel van houden.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 31 *December*. Sedert den 28 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Rotterdam bestemd:

Generaal Chassé, M. Harkema, van Batavia, met ryst, koffij en suiker.

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, T. Mooy, naar Hull, met stukgoederen; *Antwerpen*, J. Britton, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Barbera Catharina*, J. A. Schottey, van Noirmontier, met zout; *Entreprise*, J. W. Branford, van Trieste, met tarwe; *Antonius*, H. H. Schepens, van Liverpool, met klipzout; *Marasli*, G. Jancovich, van Odessa, met lynzaad; *Louise*, J. F. Rooms, van van Liverpool, met klipzout; *Charles*, J. Jorgenser, van Mathanzas, met suiker; *Germanus*, H. M. Schutz, van Riga, met houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Jubilee*, J. Spencer, naar Londen, met stukgoederen; *Diana*, H. Hansen, naar Hull, met vlas.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.